

ДПП, пріоритетів, напрямів, масштабів діяльності та джерел фінансування реалізації стратегії. Обов'язковим елементом реалізації стратегії є встановлення вимог до учасників та розподіл обов'язків і повноважень між ними. У зв'язку з відсутністю єдиного підходу до формування механізму реалізації партнерської взаємодії держави та приватного сектору необхідно побудувати інституціональну систему її забезпечення, враховуючи існуючу систему цінностей у суспільстві та економічні передумови.

Список літератури:

1. Господарський кодекс України № 436-IV від 16.01.2003 р. (із змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/436-15>.
2. Закон України "Про концесії" № 997-XIV від 16 липня 1999 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/997-14>.
3. Знаменський Г. Державно-приватне партнерство: український варіант / Г. Знаменський // Юридичний вісник України. – 2009. - № 39 (26 вересня – 2 жовтня). – С. 7.
4. Закон України "Про державно-приватне партнерство" № 2404-VI від 1.07.2010 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2404-17>.

Володимир ПОСТНІКОВ

Тернопільський національний економічний університет

ЕКОНОМІЧНІ МЕХАНІЗМИ РЕГУЛЮВАННЯ ОПЛАТИ ПРАЦІ ТА ДОХОДІВ НАСЕЛЕННЯ В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ЖИТТЯ

В основу удосконалення економічного механізму регулювання оплати праці та доходів населення має бути покладений перехід від визначення ціни праці як вартості засобів для особистого споживання працівника до визначення реальної ціни робочої сили як вартості засобів, необхідних для повноцінного розширеного відтворення людини, яка працює і членів її сім'ї. В умовах, коли чинна тарифна система оплати праці втрачає своє значення, система соціального партнерства тільки формується, а механізм узгодження попиту і пропозиції на ринку праці практично відсутній, держава повинна забезпечити реформування політики оплати праці і доходів населення.

Реформа заробітної плати має носити комплексний характер і переслідувати таку мету – підвищення платоспроможного попиту на внутрішньому ринку і зростання інвестиційної активності; реструктуризацію валового внутрішнього продукту в частині підвищення питомої ваги заробітної плати; встановлення раціональних співвідношень між заробітною платою, підприємницьким прибутком і прибутком від власності; забезпечення раціонального співвідношення в оплаті праці працівників бюджетної та небюджетної сфер. Зусилля слід спрямувати на відновлення заробітної плати як реальної, ефективної категорії ринкової економіки, забезпечення її основних функцій – відтворення, стимулу, регулятора.

Для реалізації окреслених цілей необхідно заохочувати бізнес до підвищення оплати праці на підприємствах та створення нових високооплачуваних робочих місць. Поряд із цим особливої актуальності набуває перехід від фіксації мінімальної заробітної плати до впровадження соціального стандарту розширеного відтворення працівника, що виступає гарантією високого рівня якості життя, який держава зобов'язується забезпечувати. При переході на соціальні стандарти суспільство отримує чіткий план розвитку людського капіталу країни. У приватному секторі відповідальність за виконання соціального стандарту має лежати на бізнесі, в державному – на державі.

Зазначений соціальний стандарт повинен базуватися на новій методологічній основі: враховувати необхідність утримання непрацездатних членів сім'ї (у міжнародній практиці застосовується коефіцієнт збільшення 1,15-1,30); включати до «споживчого кошика» для визначення вартісної величини прожиткового мінімуму витрати на сплату прибуткового податку з доходу, купівлі або оренди житла, платні послуги охорони здоров'я, освіти,

утримання дітей у дошкільних закладах тощо; враховувати сучасні стандарти споживання харчових продуктів, необхідних для забезпечення повного відтворення робочої сили [1].

Поряд із зазначеними напрямками удосконалення економічного механізму населення необхідно: підвищити рівень заробітної плати та максимально її легалізувати; визначити єдині підходи до формування заробітної плати в усіх галузях економіки; змінити підходи до визначення розміру мінімальної заробітної плати, зокрема перейти до її розрахунку, на основі раціонального споживчого бюджету, який забезпечуватиме відтворення здатності працівника до праці та врахувати податкову та сімейну складову.

Перспективним напрямком удосконалення економічного механізму регулювання соціального захисту населення може стати реформування чинної системи соціальних виплат шляхом створення єдиної інформаційно-аналітичної системи обліку та управління коштами соціальної сфери, впровадження на основі сучасних інформаційно-комунікаційних технологій прозорого механізму адресної реалізації соціальних пільг та контролю за обсягом наданих соціальних пільг із державного та місцевих бюджетів [2].

У цьому контексті необхідно розробити та налагодити функціонування єдиного автоматизованого реєстру осіб, які мають право на пільги, послуги, виплати та інші соціальні гарантії (ЄДАРП), на основі якого можна буде створити Єдину інформаційно-аналітичну систему обліку та управління коштами соціальної сфери і запровадити електронну соціальну картку як єдиний ідентифікатор громадянина для набутих ним соціальних прав, що встановлені законом.

Електронна соціальна картка засвідчуватиме особу громадянина, права застрахованої особи в системах обов'язкового страхування, інші права громадянина та містити: пенсійний додаток, страховий додаток та соціальний додаток. Громадяни повинні мати тільки одну електронну соціальну картку, на якій буде інформація про всі пільги, послуги, виплати та інші соціальні гарантії, на які вони мають право.

Підсумовуючи викладене вище, необхідно наголосити на тому, що одночасна реалізація усіх запропонованих напрямків, шляхів та заходів з удосконалення економічного механізму регулювання якості життя населення дозволить досягти кумулятивного ефекту, в результаті якого в Україні підвищиться рівень та якість життя населення.

Список літератури:

1. Детермінанти соціально-економічної нерівності в сучасній Україні : монографія / [Балакірева О. М., Головенько В. А., Дмитрук Д. А. та ін.] ; за ред. канд. соціол. наук О. М. Балакіревої ; НАН України ; Ін-т екон. та прогнозів. – К., 2011. – 592 с.
2. Постніков В. С. Перспективні напрями удосконалення економічного механізму державного регулювання якості життя / Володимир Станіславович Постніков. // Сталий розвиток економіки. – 2013. – №1(18). – С. 153–157.

Оксана САВЧУК

Національний університет Державної податкової служби України

КОМУНІКАТИВНА ПОЛІТИКА ДЕРЖАВИ – ЗАПОРУКА ЕКОНОМІЧНОЇ ТА ПОЛІТИЧНОЇ СТАБІЛЬНОСТІ

Питання ефективних комунікацій в процесі взаємодії структурних державних інститутів та суб'єктів національної економіки гостро постало сьогодні, коли державна влада відкрито визнала, що відсутність зв'язку з народним господарством перетворює процес виходу з всеохоплюючої кризи в розмову глухого зі сліпим. Першопричина урядової неспроможності впровадження програми реформ виходу з динамічної економічної кризи – відсутність підтримки державної політики з боку громадськості, систематичного партнерського діалогу влади й бізнесу, співпраці у розробці та реалізації державної політики [1, с.443].

Сучасна економічна комунікативна філософія лягла в основу досліджень К.Апеля, Ю.Габермаса, К.Ясперса, В.Кульмана, Мак-Люєна, П.Ульріха, Д.Белла, Е.Тоффлера. У роботах українських науковців В.Г.Горпенка, В.Д.Демченка, Л.А.Доценка, В.М.Дрешпака,